

бѣхъ досега като срастналъ — *vers la destinée inconnue* [къмъ неизвестна участъ]. Азъ съмъ въ II класна румънска кола, лошо облѣчена като колитѣ въ Англия и Швеция. *Vis à vis* госпожица, която слѣзна вече въ Стадлау. Изгледъ на арсенала; озъртахъ се да видя гостилницата, гдето преди 15 години бѣхъ . . . [не се чете въ ржкописа] — всичко се е измѣнило до неузнаваемостъ. Моравското поле, тъмно. Засилване на влака въ Мархекъ. Мостъ презъ Морава — въ Унгария. Обществото: две пешанки—виенчанки, едната суха, нервозна, другата дебела — млади дами; маджарски евреинѣ. Бърборко. Евреинътъ се възхищаваше отъ моята върхна дреха и скоро заспа. Въ Пресбургъ се спрѣхме само нѣколко минути. Дъждъ. Отъ 5 ч. е тъмно. Спахъ колкото можахъ. Въ Ерсек-Уйваръ (*Neuhäusel*) *souper* (азъ не ядохъ) и циганска музика. — Въ Пеща бѣхме на 9:45 ч. Тичане около пустата гара; ядохъ своя саламъ. Малко удобства има въ Унгария; мизерни гостилници, смѣняване на кондуктора, не се грижатъ да знаятъ пѣтниците, где колко минути ще стои влакътъ и да не закъснѣе нѣкой. Обществото отъ Пеща нататъкъ бѣше нѣкакъвъ маджаринъ или румънинъ; заспало лице съ отворени уста, оградена отъ груби устни; веднажъ по погрѣшка си турна краката върху главата ми — *mille pardons*. Спахъ презъ степта; нощна полусвѣтлина. Въ Сегединъ (2 ч.) погледнахъ отъ прозореца навънъ: степъ, лѣснали блата и локви, градътъ съ полусъградени кѣщи, локвитѣ, изглежда, че се простиратъ дори до града, неясна нощна картина. Минаваме презъ Тиса. Спахъ по-нататъкъ. Около 4 ч. бѣхме въ Темишваръ. Изпихъ набързо едно млѣко съ кафе и ядохъ отъ своя шоколадъ. Ново общество, букурешки грѣкъ, говори нѣмски, източна вежливостъ, похвала за Виена, природни картини и пр. Любопитство. Спахъ. Въ съня си чухъ Караншибешъ и пр. Развиделява се. На 6 ч. стана още по-видело. Намѣрихме се между високи планини. Бързитѣ води на Темешъ. Снѣгъ по планинитѣ и мъгла по върховетѣ. Дървета зелени, жълти и червено-жълти като рисъ; елхи край потоцитѣ. Хора съ огромни бѣли и черни гугли; римски типове черно-коси и черно-мустакати съ червени лица; женската носия — червени дълги ленти висятъ отъ пояса надолу презъ бѣла фуста. Прасета, овци и кози се плашатъ отъ влака. Дървени кѣщи безъ комини. Римски (?) тухлени сводови мостове, единъ заради пѣтя счупенъ, следи отъ старъ друмъ, подзиданъ. Дълги тунели. Наблюдавахъ отъ прозорцитѣ, раненъ зименъ студъ; съ гугли. Студъ, студъ, долу духа отъ заснѣженитѣ планини. Станция *Porta orientalis*, линията е съвсемъ нова отъ май. Наводнение. Семейството на

*) На полето Иречекъ е написалъ съ друго мастило: не сж римски, вж. *Griselini* — отвеждане на рѣката.